

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.] net tiltræde, er der aabnet Mulighed for, at ogsaa andre Hovedorganisationer end de i Bestemmelsen nævnte kan komme til at deltage i Arbejdet.

I § 7 gives der Erhvervsorganisationerne Adgang til at følge det daglige Arbejde paa Valutakontoret, der som hidtil varetager Administrationen af Valutaordningen, og det er endvidere fastsat, at Valutakontorets Fordeling af Valutaattester til Importørerne, hvor dette er praktisk muligt, skal foretages paa Grundlag af et fra de paagældende Brancheforeninger indhentet Forslag. Herigennem har man søgt at imødekomme de fra Erhvervene fremsatte Ønsker om en Udvidelse af deres Adgang til og Mulighed for at følge Valutaordningens Administration, og jeg haaber, at Bestemmelsen i væsentlig Grad vil bidrage til Gennemførelsen af et godt Samarbejde mellem Erhvervene og Valutaadministrationen. Det vil være af megen Betydning, at den raadgivende Virksomhed, der er tillagt Hovedorganisationerne og Brancheforeningerne, tilrettelægges paa en god og praktisk Maade, og jeg tilsiger for mit Vedkommende Medvirken hertil.

I § 7, 3die Stykke, udtales det udtrykkeligt, at Salg af Valutaattester er forbudt. Salg af Valutabevillinger vil kunne medvirke til ubegrundet Prisforhøjelse og bør derfor ikke finde Sted. Overtrædelse af denne Bestemmelse kan i grove Tilfælde medføre Fortabelse af Importretten, idet Hensynet til de lovlidige Importører kræver, at der kan gribes kraftigt ind over for dem, som gaar uden for Lovens Regel. Forinden der i saadanne Tilfælde træffes nogen Afgørelse, skal Sagen dog forelægges for Rigsdagens Valutaudvalg. Jeg skal i denne Forbindelse fremhæve, at det, for saa vidt saadanne Tilfælde kommer til at foreligge, er min Hensigt, forinden Sagen forelægges Rigsdagens Valutaudvalg, at anmode Valutaankenævnet om en Udtalelse om Sagen, idet en uheldig Prøvelse fra Nævnets Side formentlig vil være af Værdi baade for vedkommende Importør og for Administrationen. Med Hensyn til Ankenævnet, der efter min Opfattelse har gjort et særdeles godt Arbejde, bemærker jeg i øvrigt, at det er Tanken at opretholde dette i samme Omfang som hidtil.

§ 9 er enslydende med den nu gældende Lovs § 8, dog at det er fundet rimeligt at udtale, at Ministeren for Handel, Industri og Søfart, forinden de i Paragraffen omhandlede valutariske Foranstaltninger bringes til Udførelse, skal forhandle med Finans-

ministeren, Udenrigsministeren og Ministeren for Landbrug og Fiskeri. I denne Forbindelse skal jeg yderligere henlede Opmærksomheden paa, at der i Folketinget er foretaget en mindre Ændring, hvorved det fastslaas, at Tilgodehavender i Udlandet, selv om de lyder paa Kroner, maa sidestilles med Tilgodehavender i fremmed Valuta.

Endelig henleder jeg Opmærksomheden paa Lovforslagets § 11, der tilsigter at forebygge, at der som Følge af Importbegrænsningen finder urimelig Prisstigning Sted, og derfor giver Ministeren Adgang til i paa kommende Tilfælde efter Forhandling med Rigsdagens Valutaudvalg at bestemme, at offentlig Undersøgelse skal foretages af Anklagemyndigheden. Det bliver Domstolene, der faar den endelige Afgørelse af Spørgsmaalet om, hvorvidt urimelig Prisforhøjelse har fundet Sted, og hvilke af de i Paragraffen nævnte Følger den begaaede Forseelse skal medføre.

Angaaende § 11 udtaltes det af den konservative Ordfører i Folketinget, at Adgangen til at udøve Priskontrol som foreslaaet i den nævnte Bestemmelse var en logisk Følge af en stærk Importbegrænsning som den foreslaaede. Jeg deler ganske dette Synspunkt, og jeg maa mene, at det saavel for Befolkningen som for Erhvervslivet selv er af væsentlig Betydning, at de paagældende Bestemmelser til Afværgelse af urimelig Prisstigning gennemføres.

Lovens Gyldighedstid er foreslaaet fastsat til 2 Aar, hvilket maa anses for nødvendigt af Hensyn til de erhvervsmæssige og handelspolitiske Dispositioner, der efter Sagens Natur maa foretages paa længere Sigt.

Som før nævnt tilsigter Lovforslaget i Hovedsagen at opretholde den nugældende Ordning med de Ændringer, som i Praxis har vist sig fornødne eller hensigtsmæssige.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Nødvendigheden af at opretholde en Valutalovgivning som den nugældende mener jeg for mit Vedkommende ikke, at der kan være Tvivl, og det stedfundne Folketingsvalg viser, at denne Opfattelse deles af et stort Flertal i Befolkningen. Jeg anser det ikke for muligt, som det i Folketinget fra Oppositionspartiernes Side blev foreslaaet, kvantitetsmæssigt at give hele Importen eller store Dele af denne fri. I Overensstemmelse med de Retningslinier, der hidtil er fulgt, finder jeg det bydende nødvendigt, at Loven faar et saadant Indhold, at det muliggøres at opfylde de 3 Hovedformaal, som Valutaordningen har for Øje, nemlig Opretholdelse af et stabilt Pengevæsen, Opretholdelse